

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
Рев 3063/07
11.12.2007. година
Београд

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Предрага Трифуновића, председника већа, Весне Поповић, Јасминке Станојевић, Мирјане Грубић и Љиљане Ивковић-Јовановић, чланова већа, у ванпарничном предмету предлагача АА, чији је пуномоћник АБ, адвокат против противника предлагача Републике Србије, Министарство одбране, ВП ББ, кога по овлашћењу заступа Дирекција за имовинско правне послове, Одељење у Нишу, ради доношења решења које замењује Уговор о откупу стана, одлучујући о ревизији предлагача изјављеној против решења Окружног суда у Нишу Гж.бр.3076/07 од 9.8.2007. године, у седници одржаној 11.12.2007. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

ОДБИЈА СЕ, као неоснована ревизија предлагача изјављена против решења Окружног суда у Нишу Гж.бр.3076/07 од 9.8.2007. године.

О б р а з л о ж е њ е

Решењем Општинског суда у Нишу Р.бр.126/07 од 28.5.2007. године, одбијен је предлог предлагача ради доношење решења које замењује Уговор о откупу стана ВВ.

Решењем Окружног суда у Нишу Гж.бр.3076/07 од 9.8.2007. године, жалба предлагача је одбијена као неоснована, а првостепено решење потврђено.

Против решења другостепеног суда, предлагач је благовремено изјавио ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући побијану одлуку у смислу члан 399., а у вези члана 412. став 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да је ревизија неоснована.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 361. став 2. тачка 9. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности, а ни повреде из тачке 12. овог члана, на коју се ревизијом указује, јер побијана одлука садржи разлоге о свим одлучним чињеницама сагласно утврђеном чињеничном стању и изведеним доказима.

Према утврђеном чињеничном стању, решењем Команде гарнизона ГГ од 28.4.1995. године, предлагачу је дат службени стан у закуп на привремено коришћење, а истога дана између предлагача и противника предлагача закључен је и Уговор о закупу стана на одређено време. Предлагач се обратио противнику предлагача захтевом за откуп наведеног стана (10.11.2006.године), али је дописом од 16.11.2006. године обавештен да се по његовом захтеву не може поступати обзиром да му је стан додељен на коришћење на одређено време. Обавештењем Одељења за стамбене послове, ВП ДД, од 7.7.2006. године, одбијен је и захтев предлагача (од 30.6.2006. године) за замену решења о додели службеног стана у решење о додели стана у закуп на неодређено време, уз образложење да је одлуком Суда Србије и Црне Горе утврђено да одредба члана 16. Правилника о давању службених станова у закуп запосленим у МО и ВСЦГ није сагласна са Законом о имовини СРЈ, односно да се ова одредба не може примењивати у пракси.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања, нижестепени судови су правилно применили материјално право када су одбили предлог за доношење решења које замењује уговор о откупу стана, основано закључујући да се у конкретном случају ради о стану који је дат у закуп на одређено време (без обзира што се у уговору о закупу не наводи време трајања закупа), јер је стан решењем противника предлагача дат на коришћење предлагачу као службени стан, који се применом члана 23. Закона о имовини СРЈ даје у закуп само на одређено време и корисник стана за службене потребе не може стећи својину на том стану, нити се може откупити стан који закупцу није дат у закуп на неодређено време (применом члана 39. у вези члана 16. став 4. Закона о становању РС - "Службени гласник РС", бр.50/92...101/05).

Наводима у ревизији, којима се побија правилност одлука противника предлагача (у примени одредаба Правилника о начину и критеријумима за решавање стамбених питања запослених у СМО и ВЈ), без утицаја су на другачију одлуку у овој правној ствари, јер те одлуке представљају појединачна акта (управна) противника предлагача, који се не могу побијати у поступку пред судом опште надлежности (било парничном било ванпарничном), већ је против њих предлагач могао користити редовна и ванредна правна средства предвиђана за ту врсту поступка.

Врховни суд, сагласно овлашћењима из члана 405. став 2. ЗПП, није детаљно образлагао ову одлуку, јер је закључио да се тиме не би постигло ново тумачење права нити би допринело његовом уједначенијем

тумачењу.

На основу члана 405. ЗПП, одлучено је као у изреци.

Председник већа-судија,

Предраг Трифуновић, с.р.

За тачност отправка

Управитељ писарнице

Мирјана Војводић

сд